

1. ผลการเก็บรักษาน้ำตาลในน้ำอ้อย

หลังจากใส่สารกันเสียโซเดียมเมตาไบซัลไฟต์ และโซเดียมเบนโซเอตที่ความเข้มข้นต่าง ๆ ในน้ำอ้อยสดเป็นเวลา 1 วัน แล้วคुकน้ำอ้อยที่ใส่สารกันเสียนี้ มาเพาะเชื้อในจานอาหารเลี้ยงเชื้อ (สูตร 4 ในภาคผนวก หน้า 93) บนเชื้อไวที่อุณหภูมิห้อง ปรากฏว่ามีเชื้อขึ้นเมื่อแชน 12 24 ชั่วโมง ในทุกความเข้มข้นของสารกันเสียที่ใช้ และหลังจากใส่สารกันเสียในน้ำอ้อยสด ตั้งไว้ 2 วัน คुकน้ำอ้อยนี้มาเพาะเชื้อในอาหารเลี้ยงเชื้อเช่นเดียวกับข้างต้น ปรากฏว่ามีเชื้อขึ้นเมื่อแชน 12 และ 24 ชั่วโมง ในทุกความเข้มข้นของสารกันเสียที่ใช้เช่นกัน ดังแสดงผลในตารางที่ 1 หน้า 32 ซึ่งใช้เครื่องหมาย + แทนความหมายที่ว่า มีเชื้อจุลินทรีย์เจริญขึ้นได้ในจานอาหารเลี้ยงเชื้อ

2. การเก็บเชื้อและการแยกเชื้อ

จำนวนเชื้อยีสต์ที่แยกได้จากผลตาลสุกจากแหล่งต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เคียงรวม 10 แห่ง แยกเชื้อยีสต์โดยใช้อาหารแข็ง YM (สูตร 1) ที่ปรับ pH 4.5 ซึ่งระดับ pH 4.5 นี้ เพื่อป้องกันแบคทีเรียบางชนิดขึ้น และเชื้อยีสต์ส่วนมากสามารถเจริญได้ในระดับ pH นี้ (Faparusi, 1969) พบว่าผลตาลแต่ละตัวอย่าง แยกเชื้อยีสต์ได้ 2 สายพันธุ์ที่ชัดเจน ลักษณะแตกต่างกันเห็นได้ชัด โดยสายพันธุ์หนึ่ง มีโคโลนีสีขาวขุ่นฟาม ๆ ผิวแห้ง เมื่อส่องคูกวักกล้องจุลทรรศน์ เห็นเซลล์กลมขนาดใหญ่ เรียกชื่อเป็นรหัส A ซึ่งแยกมา 10 ตัวอย่าง คือ A₁ A₂ A₃ A₄ A₅ A₆ A₇ A₈ A₉ A₁₀ อีกสายพันธุ์หนึ่งเป็นโคโลนีสีขาวครีม เป็นมัน เซลล์รูปร่างกลม ขนาดเล็ก เรียกชื่อเป็นรหัส B ประกอบด้วย B₁ B₂ B₃ B₄ B₅ B₆ B₇ B₈ B₉ B₁₀ เมื่อแยกเชื้อได้แล้วเก็บเชื้อใน slant อาหารแข็ง YM pH 6

ตารางที่ 1 แสดงผลของการรักษาน้ำอ้อย โดยใส่สารกันเสีย โซเดียมเมตาไบซัลไฟต์ และโซเดียมเบนโซเอตที่มีความเข้มข้นต่างกัน ภายหลังจากการแช่เชื้อในสารละลายเป็นเวลาต่างกัน แล้วนำไปเพาะเชื้อในอาหารแข็งเลี้ยงเชื้อ (สูตร 4 ในภาคผนวก) และบันทึกผลของการขึ้นของเชื้อ

สภาพน้ำอ้อยที่ ใส่สารกันเสีย	ระยะเวลา การแช่เชื้อ (ชั่วโมง)	ความเข้มข้น (กรัม/ลิตร)										
		โซเดียมเมตาไบซัลไฟต์					โซเดียมเบนโซเอต					
		0.02	0.1	0.3	0.5	0.7	0.3	0.5	0.7	1.0	2.0	
เลี้ยงเชื้อเป็น เวลา 1 วัน	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	12	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
	24	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
เลี้ยงเชื้อเป็น เวลา 2 วัน	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	12	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
	24	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
	48	+++	+++	+++	+++	+++	+++	+++	+++	+++	+++	+++

- = ไม่มีเชื้อขึ้น
 + = มีเชื้อขึ้น
 + + + = มีเชื้อขึ้นปริมาณมาก

แหล่งที่เก็บผลตาล เชื้อยีสต์ที่แยกได้ เชื้อยีสต์ที่นำมาเป็นสายพันธุ์มาตรฐานแสดงรายละเอียดในตารางที่ 2 หน้า 34

3. การจำแนกชนิดของเชื้อ

จากผลของข้อ 2 ซึ่งได้ยีสต์ 2 กลุ่ม โดยแยกตามลักษณะโคโลนีนั้น เมื่อนำเพาะเลี้ยงในอาหารเหลว YM (สูตร 1) บนวุ้นที่อุณหภูมิห้อง และวัดขนาดของเซลล์ โดยหาค่าเฉลี่ยจำนวน 20 เซลล์ ผลจากการวัดขนาดคือ เชื้อกลุ่มที่มีลักษณะโคโลนีสีขาวขุ่นฟ้าม ๆ (หรือกลุ่มที่รหัส A) ขนาดเซลล์จะค่อนข้างใหญ่กว่าขนาดของเซลล์ของเชื้อกลุ่มที่มีโคโลนีสีขาวครีมและเป็นมัน (กลุ่มรหัส B) โดยกลุ่มรหัส A จะมีขนาดเซลล์ $(3.6 - 4.6) \times (4.6 - 7.9) \mu$ และกลุ่มรหัส B จะมีขนาดเซลล์ $(2.4 - 3.6) \times (4.0 - 4.6) \mu$ ผลการจำแนกชนิดของเชื้อยีสต์ A_4 มีคุณสมบัติต่าง ๆ คือ ลักษณะโคโลนีมีสีขาวครีมฟ้าม ๆ ผิวแห้ง ขอบมีเส้นใยเจริญออกมา การเจริญในอาหารเหลว yeast malt มี pellicle แห่ง ผิวหยาบ เชื้อกระจายทั่วไปตามผิวข้างหลอด มีการ budding แบบ multilateral เซลล์รูปไข่ขนาด $3.6 \times 4.6 \mu$ สร้าง ascospore รูปกลม ภายใน ascus มีจำนวน 1 - 4 spores ต่อ 1 ascus มีความสามารถในการหมักน้ำตาล กาแลคโตส กลูโคส อินนูลิน แซคคาโลส ราฟิโนส แต่ไม่สามารถหมักน้ำตาล แลคโตส มอลโตส มีความสามารถในการใช้น้ำตาล (Assimilation) กาแลคโตส กลูโคส แซคคาโลส แลคโตส แต่ไม่สามารถใช้น้ำตาล มอลโตส สามารถใช้เกลือไนเตรค และใช้เอทานอลเป็นแหล่งพลังงานได้ ซึ่งจำแนกชนิดเชื้อยีสต์ A_4 นี้ ตาม Key ของ Lodder (1974) ได้ เป็น Saccharomyces microellipsodes

4. การคัดเชื้อ (Screening)

4.1 การคัดเลือกสายพันธุ์ยีสต์โดยใช้ซูโครสเป็น C-source

4.1.1 คัดเชื้อโดยใช้น้ำตาลซูโครสและเพิ่มอาหารเสริม

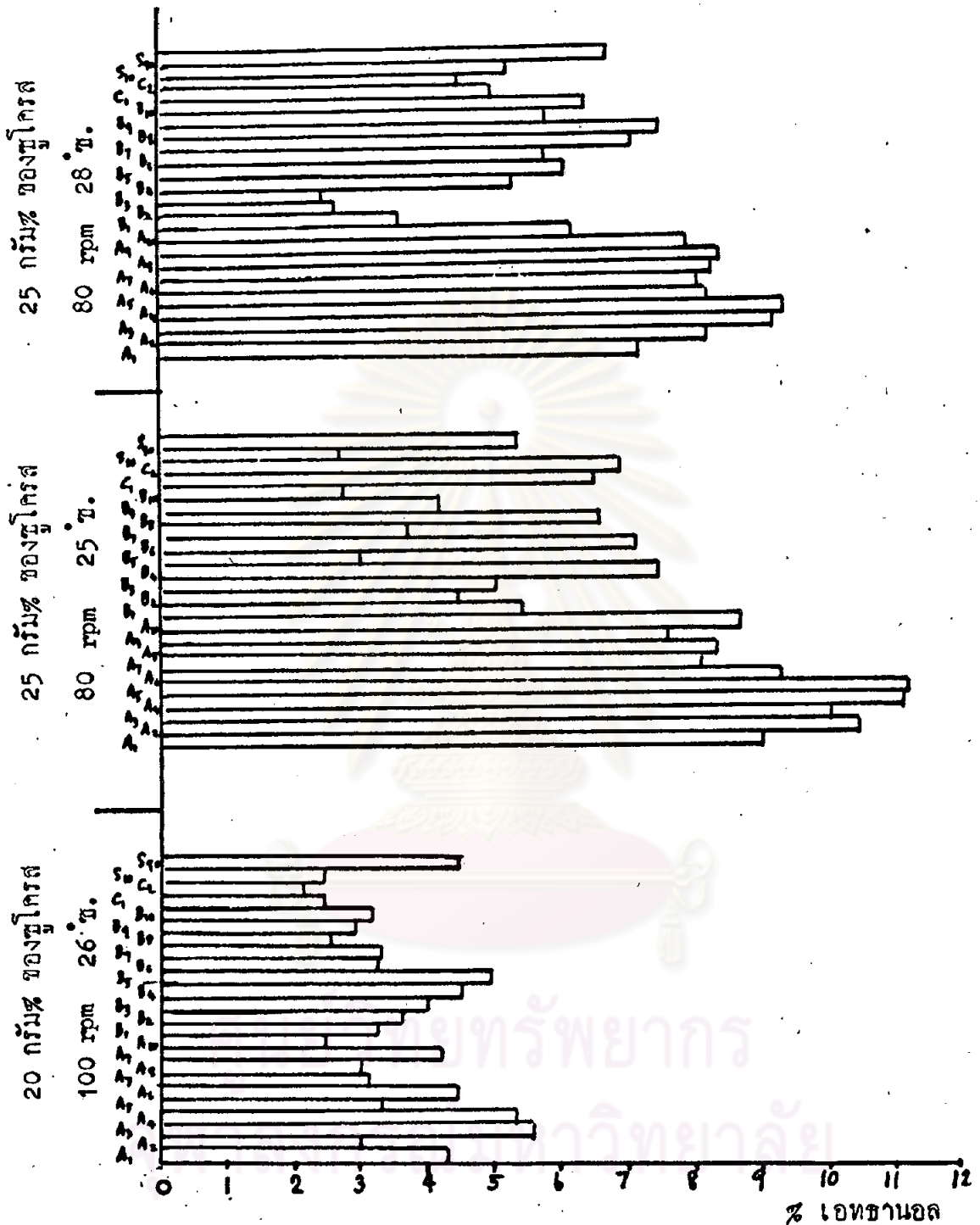
ลำดับที่	แหล่งของเชื้อ	ชื่อรหัสเชื้อ	หมายเหตุ
1	ปากคลองตลาด	A ₁ B ₁	ปทุมธานี
2	ตลาดคลองเตย	A ₂ B ₂	เพชรบุรี
3	ตลาดวัดกลาง	A ₃ B ₃	นครปฐม
4	ตลาดปากเกร็ด	A ₄ B ₄	ปทุมธานี
5	ตลาดบางกอกน้อย	A ₅ B ₅	เพชรบุรี
6	ตลาดท่าเรือ	A ₆ B ₆	สระบุรี
7	ปากคลองตลาด	A ₇ B ₇	นนทบุรี
8	ตลาดบางแค	A ₈ B ₈	นครปฐม
9	ตลาดท่าเรือ ปทุมธานี	A ₉ B ₉	ปทุมธานี
10	ตลาดนครปฐม	A ₁₀ - B ₁₀	นครปฐม
11	โรงงานสุรา 1	S ₉₀	อยุธยา (<u>Saccharomyces cerevisiae</u>)
12	โรงงานสุรา 2	S ₁₀	กรุงเทพฯ (<u>Saccharomyces cerevisiae</u>)
13	ห้องปฏิบัติการจุลชีววิทยา	C ₁	ห้องปฏิบัติการจุลชีววิทยา ภาควิชา ชีววิทยา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (<u>S. cerevisiae</u> Burgundy)
14	น้ำอ้อย	C ₂	แยกจากน้ำอ้อย (unknown)

การ คัดเลือกเชื้อยีสต์ที่มีความสามารถหมักน้ำตาลเป็นเอทานอล ในการคัดเลือกขั้นต้นถึงความสามารถในการหมักน้ำตาลซูโครสให้ใ้เอทานอลสูงเป็นหลัก โดยนำเชื้อยีสต์ที่แยกได้จากผลตาล ทั้ง 20 สายพันธุ์กับเชื้อยีสต์มาตรฐาน C_1 C_2 S_{90} S_{10} รวม 24 สายพันธุ์ ดังแสดงในตารางที่ 2 หน้า 34 ผลการคัดเชื้อยีสต์โดยใช้ น้ำตาลซูโครส 20 กรัม% (ประมาณ 17 - 18 บริกซ์) ในอาหารสูตร (1) ในภาคผนวก โดยปรับการหมุน 100 rpm ที่ 26°ซ. วัดปริมาณเอทานอลภายหลังการหมักได้ 7 วัน ผลปรากฏว่าปริมาณเอทานอลค่ามาก ส่วนใหญ่หมักเอทานอลได้ต่ำกว่า 4% สายพันธุ์ที่หมักเอทานอลได้ในช่วง 4 - 4.9% คือ A_1 A_6 B_4 B_5 และ S_{90} และมี 2 สายพันธุ์คือ A_3 และ A_4 ที่หมักให้เอทานอลอยู่ในช่วง 5 - 5.9% ดัง แสดงการทดลองในตารางที่ 3 หน้า 36 ผลการคัดเชื้อยีสต์โดยใช้น้ำตาลซูโครส 25 กรัม% (ประมาณ 21 - 22 บริกซ์) ในอาหารสูตร (1) ในภาคผนวก โดยปรับการหมุน 80 rpm ที่ 26°ซ. และ 28°ซ. วัดปริมาณเอทานอลภายหลังการหมักได้ 7 วัน ปรากฏว่าเชื้อยีสต์ส่วนใหญ่สามารถหมักเอทานอลได้สูงขึ้น สูตรอาหารที่มีน้ำตาลซูโครส 25 กรัม% ความเร็วของการหมุน 80 rpm ที่อุณหภูมิ 26°ซ. สายพันธุ์ยีสต์ที่หมักได้ เอทานอลได้สูงในช่วง 8 - 8.9% ไ้แก่ยีสต์สายพันธุ์ A_7 A_8 และ A_{10} และ สายพันธุ์ยีสต์ที่หมักให้เอทานอลได้มากกว่า 9 - 12% มีจำนวนถึง 6 สายพันธุ์ ไ้แก่ยีสต์สายพันธุ์ A_1 A_2 A_3 A_4 A_5 และ A_6 และในสูตรอาหารที่มี น้ำตาลซูโครส 25 กรัม% ความเร็วการหมุน 80 rpm ที่อุณหภูมิ 28°ซ. สายพันธุ์ ยีสต์ที่หมักได้ช่วง 8 - 8.9% ไ้แก่ยีสต์สายพันธุ์ A_2 A_5 A_6 A_7 และ A_8 และที่สามารถหมักเอทานอลได้สูงโดยไ้เปอร์เซ็นต์เอทานอลปริมาณมากกว่า 9% มี เพียง 2 สายพันธุ์ คือ A_3 หมักเอทานอลได้ 9.1% และ A_4 หมักได้สูงสุด คือ 9.25% ดังแสดงผลในตารางที่ 3 หน้า 36 และรูปที่ 1 หน้า 37 ส่วนผลของปริมาณ เปอร์เซ็นต์เอทานอลของสายพันธุ์ยีสต์ คัดโดยใช้น้ำตาลซูโครส 20 กรัม% ที่ 26°ซ. 100 rpm น้ำตาลซูโครส 25 กรัม% ที่ 26°ซ. 80 rpm และซูโครส 25 กรัม% ที่ 28°ซ. 80 rpm แสดงผลในตารางที่ 9, 10 และ 11 ในภาคผนวก หน้า 106 107 108

ตารางที่ 3

แสดงผลการคัดเชื้อยีสต์เมื่อใช้ซูโครสเป็น C-source เพิ่มอาหารเสริมแอมโมเนียมซัลเฟต โปตัสเซียมไดไฮโดรเจน ฟอสเฟต ยีสต์เอ็กซ์แทรก 0.5 0.3 และ 0.4 กรัม/ลิตร ความล้าคืบ ปรับ pH ที่ 4.5 วัดปริมาณเอทานอลภายหลัง การหมัก 7 วัน เมื่อหมักด้วยซูโครส 20 กรัม% (18°บrix) ปรับการหมุน 100 rpm ที่ 26°ซ. ซูโครส 25 กรัม% (21°บrix) ปรับการหมุน 80 rpm ที่ 26°ซ. และที่ซูโครส 25 กรัม% (21°บrix) ปรับการหมุน 80 rpm ที่ 28°ซ.

ซูโครส (กรัม %) จำนวนรอบการหมุน (rpm) อุณหภูมิ (°ซ.)	รหัสชื่อเชื้อ					
	เปอร์เซ็นต์เอทานอลภายหลังการหมัก 7 วัน					
	4 - 4.9%	5 - 5.8%	6 - 6.9%	7 - 7.9%	8 - 8.9%	9 - 12%
20 กรัม% 100 rpm. 26°ซ.	A ₁ A ₆ A ₉ B ₃ B ₄ B ₅ S ₉₀	A ₃ A ₄	-	-	-	-
25 กรัม% 80 rpm. 26°ซ.	B ₂ B ₉	B ₁ B ₃ S ₉₀	B ₈ C ₁ C ₂	A ₉ B ₄ B ₆	A ₇ A ₈ A ₁₀	A ₁ A ₂ A ₃ A ₄ A ₅ A ₆
25 กรัม% 80 rpm. 28°ซ.	C ₁ C ₂	B ₄ B ₆ B ₉ S ₁₀	A ₁₀ B ₅ B ₁₀ S ₉₀	A ₁ A ₉ B ₇ B ₈	A ₂ A ₅ A ₆ A ₇ A ₈	A ₃ A ₄

รูปที่ 1 แสดงปริมาณเอทานอลเมื่อใช้ยีสต์สายพันธุ์ต่าง ๆ ในการหมักซูโครสที่เพิ่มอาหารเสริม แอมโมเนียมซัลเฟต 0.5 กรัม/ลิตร โพตัสเซียมไดไฮโดรเจนฟอสเฟต 0.3 กรัม/ลิตร ยีสต์เอ็กซ์แทรก 0.4 กรัม/ลิตร pH 4.5 วัดปริมาณเอทานอลภายหลังการหมัก 7 วัน เมื่อใช้ปริมาณซูโครส 20 กรัม% 100 rpm 26 ชม., 25 กรัม% 80 rpm 26 ชม. และ 25 กรัม% 80 rpm 28 ชม.

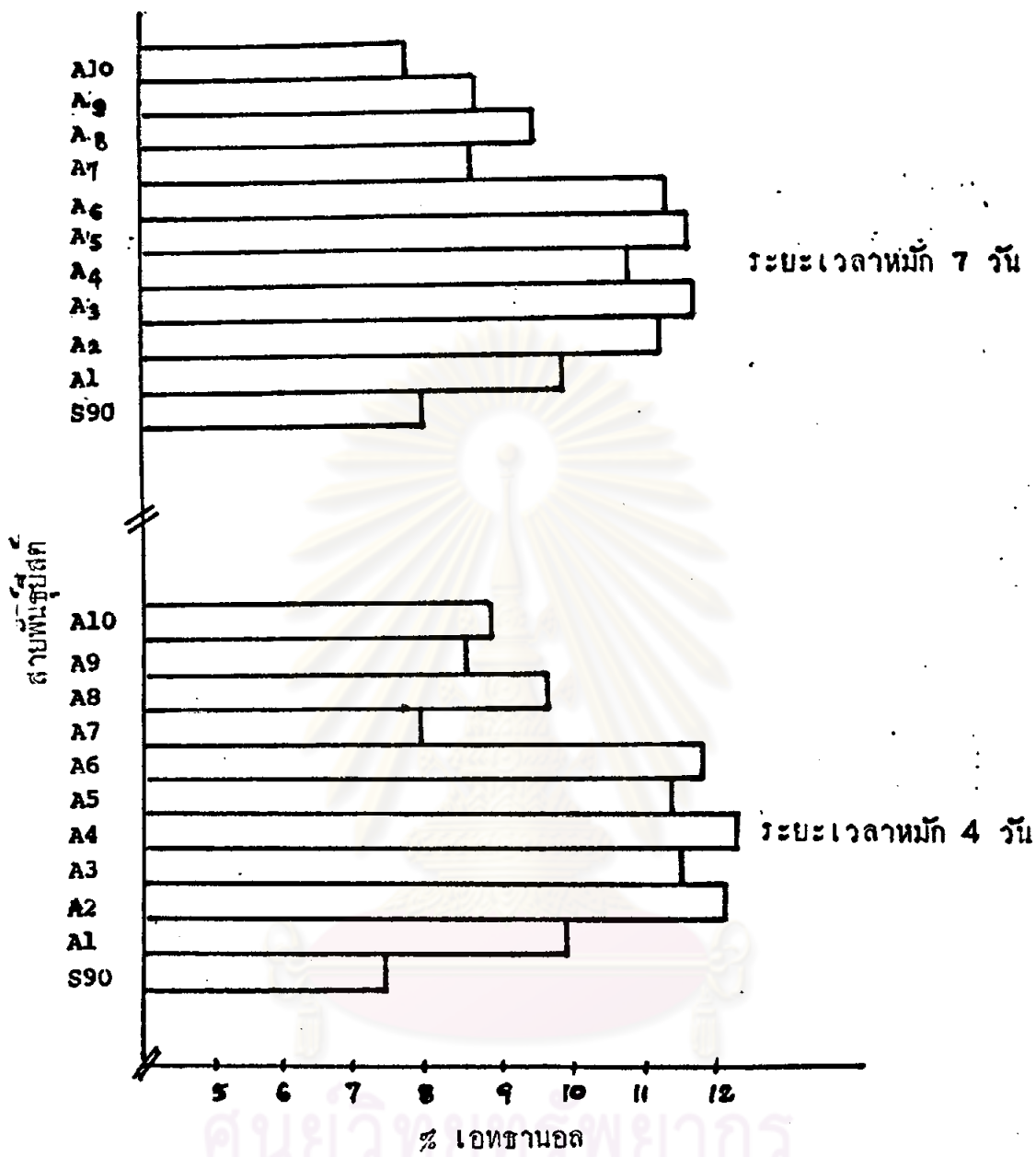
4.1.2 ไข่น้ำอ้อยและเพิ่มอาหารเสริม

ยีสต์ที่ให้ปริมาณเอทานอลสูงจากการหมักน้ำตาลซูโครส 25 กรัม% จำนวน 10 สายพันธุ์ คือ A_1 A_2 A_3 A_4 A_5 A_6 A_7 A_8 A_9 A_{10} และสายพันธุ์มาตรฐาน S_{90} นำมาไขหมักน้ำอ้อยที่เพิ่มอาหารเสริม ผลการคัดเชื้อยีสต์ที่ให้ปริมาณเอทานอลสูง ได้แก่ ยีสต์สายพันธุ์ A_2 A_3 A_4 A_5 และ A_6 ดังแสดงผลการวัดปริมาณเอทานอลภายหลังการหมัก 4 และ 7 วัน ในรูปที่ 2 หน้า 39 โดยที่ระยะเวลาหมัก 4 วัน สายพันธุ์ยีสต์ที่สามารถหมักเอทานอลได้สูงสุดคือ A_4 หมักได้ 12.15% และที่ระยะเวลาหมัก 7 วัน สายพันธุ์ยีสต์ที่หมักให้เอทานอลสูงสุดคือ A_3 ซึ่งหมักได้ 11.55%

4.2 ผลการคัดสายพันธุ์ยีสต์โดยไข่อุ่นหมัก

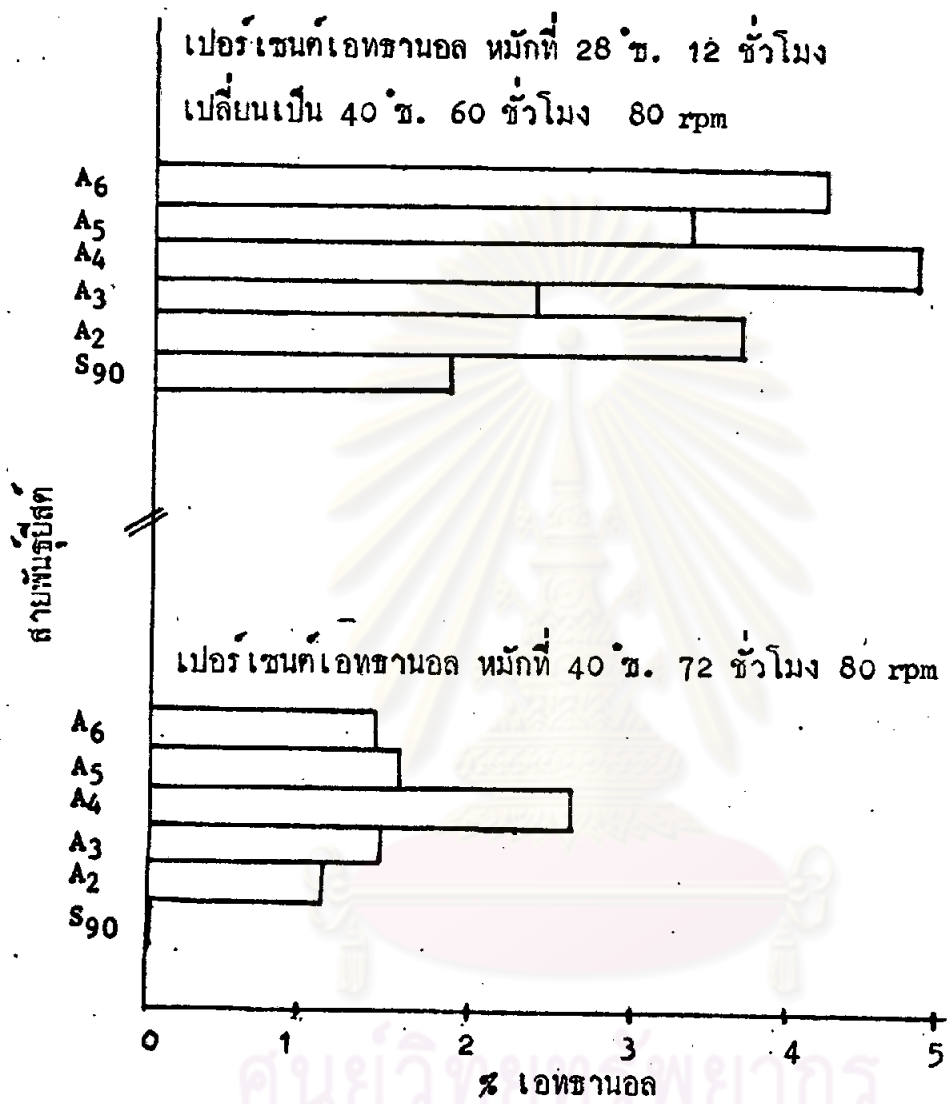
ผลการเปรียบเทียบการหมักเอทานอลจากน้ำอ้อยโดยยีสต์สายพันธุ์ A_2 A_3 A_4 A_5 A_6 และ S_{90} โดยเขย่าด้วยความเร็ว 80 rpm ที่อุณหภูมิ 28 °ซ. 12 ชั่วโมงและปรับอุณหภูมิเป็น 40 °ซ. วัดปริมาณเอทานอลเมื่อสิ้นสุดการหมัก 72 ชั่วโมง ผลปรากฏว่ายีสต์สายพันธุ์ A_4 และ A_6 สามารถให้เปอร์เซ็นต์เอทานอลได้ดีกว่าสายพันธุ์อื่น คือ A_4 หมักได้ 4.8% A_6 หมักได้ 4.25% และ S_{90} ซึ่งเป็นสายพันธุ์มาตรฐานหมักได้ 1.92%

ส่วนผลการคัดสายพันธุ์ยีสต์โดยไข่อุ่นหมัก 40 °ซ. หมักน้ำอ้อยเป็นเวลา 72 ชั่วโมง ผลปรากฏว่ายีสต์สายพันธุ์ A_4 สามารถให้เปอร์เซ็นต์เอทานอลได้ดีกว่าสายพันธุ์อื่น หมักได้สูง 2.7% ในขณะที่สายพันธุ์ A_2 A_3 A_5 A_6 ให้เปอร์เซ็นต์เอทานอลได้ 1.12% 1.45% 1.56% และ 1.45% ตามลำดับ ส่วนยีสต์สายพันธุ์ S_{90} เมื่อหมักโดยไข่อุ่นหมัก 40 °ซ. ตลอดเวลา 72 ชั่วโมง พบว่าไม่สามารถวัดปริมาณเอทานอลได้ ดังแสดงผลในรูปที่ 3 หน้า 40

รูปที่ 2

แสดงผลของสายพันธุ์พืช คัดโดยใช้น้ำอ้อย (20.2 ไร่/กช.) ต่อปริมาณเปอร์เซ็นต์เอทานอล เมื่อเพิ่มอาหารเสริมแอมโมเนียมซัลเฟต 0.5 กรัม โปตัสเซียม ไคไฮโดรเจนฟอสเฟต 0.3 กรัม ยีสต์เอ็กซ์แทรก 0.4 กรัม ในน้ำอ้อย 1 ลิ. ที่ pH 4.5 ปรับการหมุนที่ 80 rpm ที่อุณหภูมิ 28 °C. หมักเป็นเวลา 4 และ 7 วัน

รูปที่ 3

แสดงผลการคักเชื้อยีสต์โคโยไซอุณหภูมิตั้งที่ 28 ʘ. เป็นเวลา 12 ชั่วโมง แล้วปรับอุณหภูมิตั้งเป็น 40 ʘ. 60 ชั่วโมง กับโคโยไซอุณหภูมิตั้ง 40 ʘ. เป็นเวลา 72 ชั่วโมง วัดปริมาณเอทานอลที่ได้จากการหมักเป็นเวลา 72 ชั่วโมง โดยการหมักน้ำอ้อยและเพิ่มอาหารเสริม pH 4.5 ปรับการหมุนที่ 80 rpm

5. ผลการศึกษาอัตราการเจริญเติบโตของเชื้อยีสต์ที่ผ่านการคัดเลือก

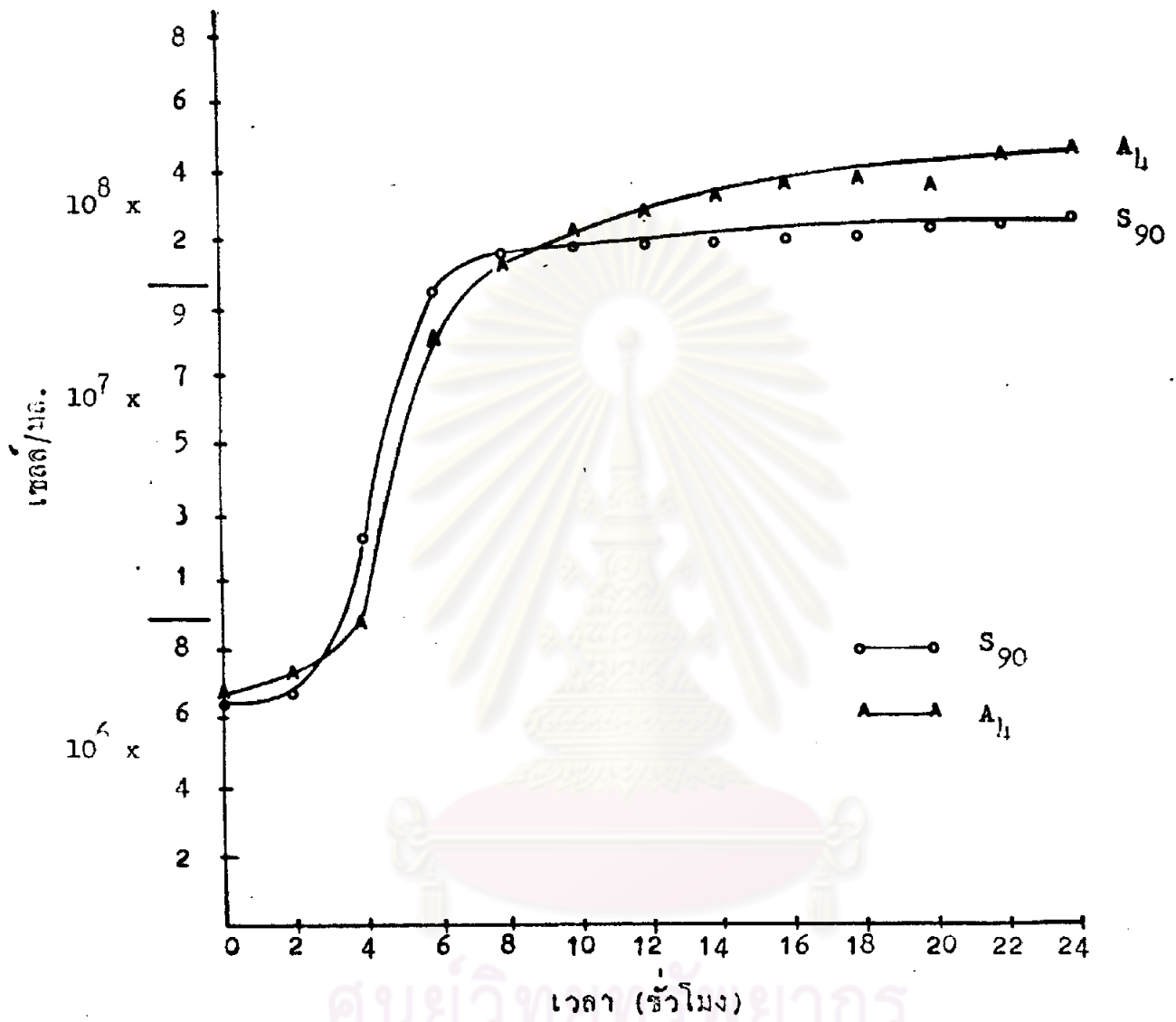
5.1 ผลการศึกษาอัตราการเจริญโดยปกติ (normal growth rate) ของยีสต์สายพันธุ์ S_{90} กับ A_4 โดยการเขย่าที่ 150 rpm ในชั่วโมงที่ 6 จะเป็นช่วงที่ยีสต์กำลังแบ่งตัวใกล้ที่สุด คือ วัดค่า OD ที่ $\lambda = 525 \text{ nm.}$ อ่านค่า OD ได้เพิ่มสูงขึ้นจาก 1.56 เป็น 2.4 ในสายพันธุ์ S_{90} และค่า OD เพิ่มจาก 1.8 เป็น 2.8 ในสายพันธุ์ A_4 หรือจากการนับจำนวนเซลล์/มล. จะเพิ่มจาก 5.6×10^7 เซลล์ไปเป็น 9.7×10^7 เซลล์ และจาก 1.02×10^7 เซลล์ไปเป็น 8.1×10^7 เซลล์ ในสายพันธุ์ S_{90} กับ A_4 ตามลำดับ และในชั่วโมงที่ 9 จะเป็นช่วงที่ยีสต์เริ่มเข้าสู่ stationary phase. คือ เป็นช่วงที่ยีสต์เพิ่มปริมาณเซลล์ใกล้จะสูงสุด โดยนับจำนวนเซลล์ของยีสต์สายพันธุ์ S_{90} ได้ 1.78×10^8 เซลล์/มล. หลังจากนั้นในชั่วโมงต่อ ๆ ไป เช่น ในชั่วโมงที่ 10 11 และ 12 จำนวนเซลล์เพิ่มขึ้นอีกเพียงเล็กน้อย คือ เพิ่มจาก 1.78×10^8 เซลล์/มล. เป็น 1.865 1.869 และ 1.875 เซลล์/มล. ตามลำดับ และในยีสต์สายพันธุ์ A_4 ก็เช่นเดียวกัน ในชั่วโมงที่ 9 นับจำนวนเซลล์ได้ 2.01×10^8 ชั่วโมงที่ 10 11 และ 12 นับจำนวนเซลล์ได้ 2.29, 2.63 และ 2.84 เซลล์/มล. ตามลำดับ ทั้งผลในตารางที่ 4 หน้า 42 ยีสต์ทั้งสองสายพันธุ์มีอัตราการเจริญเติบโตใกล้เคียงกัน คือ เมื่อเลี้ยงได้ประมาณ 2 ชั่วโมง ยีสต์จะเริ่มเข้าสู่ log phase ชั่วโมงที่ 6 เป็นช่วงที่เซลล์ยีสต์กำลังแบ่งตัว (active) ใกล้ที่สุด และประมาณชั่วโมงที่ 9 จะเริ่มมีการเจริญคงที่เข้าสู่ stationary phase ตามลำดับ รายละเอียดแสดงผลในรูปที่ 4 หน้า 43 ซึ่งจะแสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเซลล์/มล. กับเวลา และรูปที่ 5 หน้า 44 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเซลล์/มล. กับค่า OD

5.2 ผลการศึกษาการเจริญเติบโตของยีสต์สายพันธุ์ S_{90} กับ A_4 โดยการหมุนที่ 60 rpm วัดปริมาณเอทานอลทุก 12 ชั่วโมง ผลปรากฏว่าชั่วโมงที่ 60 เป็นช่วงที่เหมาะสมในการสร้างเอทานอลได้สูงสุด โดยชั่วโมงที่ 60 วัดเปอร์เซ็นต์เอทานอลได้ 1.81 และ 4.8% ในขณะที่ชั่วโมงที่ 48 วัดเปอร์เซ็นต์เอทานอลได้ 0.75%

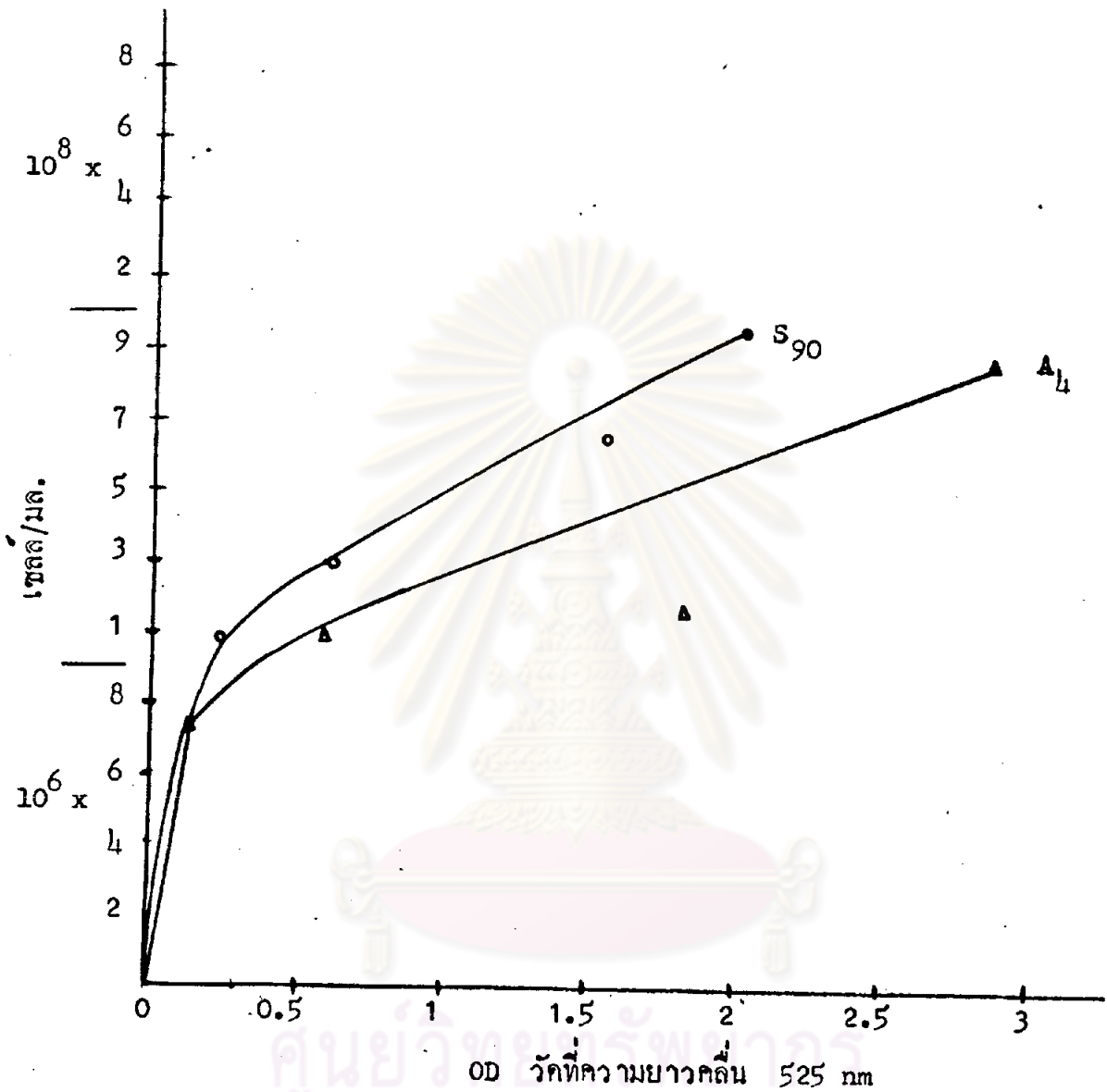
ตารางที่ 4 แสดงอัตราการเพิ่มจำนวนเซลล์ของเชื้อยีสต์สายพันธุ์ S₉₀ และ A₁₁ ในอาหารเหลว YM pH 6 ปรับการหมุนที่ 150 rpm ที่อุณหภูมิห้อง วัดการเจริญโดยวัดความขุ่น (OD) ที่ความยาวคลื่น 525 nm และ นับจำนวนเซลล์/มล.

ชั่วโมงที่	เชื้อยีสต์สายพันธุ์ S ₉₀		เชื้อยีสต์สายพันธุ์ A ₁₁	
	OD	จำนวนเซลล์/มล.	OD	จำนวนเซลล์/มล.
0	0.1	6.425 x 10 ⁶	0.1	6.7 x 10 ⁶
1	0.11	6.575 x 10 ⁶	0.1	7.15 x 10 ⁶
2	0.14	6.975 x 10 ⁶	0.1	7.55 x 10 ⁶
3	0.207	1.070 x 10 ⁷	0.152	8.10 x 10 ⁶
4	0.58	2.390 x 10 ⁷	0.677	8.75 x 10 ⁶
5	1.56	5.6 x 10 ⁷	1.875	1.02 x 10 ⁷
6	2.497	9.71 x 10 ⁷	2.895	8.15 x 10 ⁷
7	3.265	1.42 x 10 ⁸	4.075	1.01 x 10 ⁸
8	3.575	1.65 x 10 ⁸	4.275	1.34 x 10 ⁸
9	3.71	1.78 x 10 ⁸	4.425	2.01 x 10 ⁸
10	4.10	1.865 x 10 ⁸	4.535	2.29 x 10 ⁸
11	4.125	1.869 x 10 ⁸	4.6	2.63 x 10 ⁸
12	4.25	1.875 x 10 ⁸	4.65	2.84 x 10 ⁸
13	4.375	1.88 x 10 ⁸	4.745	2.89 x 10 ⁸
14	4.5	1.892 x 10 ⁸	4.875	3.06 x 10 ⁸
15	4.7	1.899 x 10 ⁸	5.0	3.21 x 10 ⁸
16	4.75	1.90 x 10 ⁸	5.085	3.34 x 10 ⁸
17	4.75	1.92 x 10 ⁸	5.155	3.38 x 10 ⁸
18	4.825	1.932 x 10 ⁸	5.185	3.51 x 10 ⁸
19	5.07	1.96 x 10 ⁸	5.22	3.55 x 10 ⁸
20	5.10	2.11 x 10 ⁸	5.225	3.63 x 10 ⁸
21	5.11	2.14 x 10 ⁸	5.525	3.66 x 10 ⁸
22	5.11	2.24 x 10 ⁸	5.525	4.04 x 10 ⁸
23	5.125	2.242 x 10 ⁸	5.54	4.46 x 10 ⁸
24	5.125	2.58 x 10 ⁸	5.549	4.68 x 10 ⁸

หมายเหตุ ทำ dilution ตั้งแต่ค่า OD 0.6

รูปที่ 4 แสดงอัตราการเจริญเติบโตของมีสค์ S₉₀ กับ A₁₁ ในอาหารเหลว YM มี pH 6 จำนวนรอบการหมุน 150 rpm ที่อุณหภูมิ 28 °C. นับจำนวนเซลล์/มิลลิลิตร ในเวลา 24 ชั่วโมง

รูปที่ 5

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเซลล์/มล. กับค่า OD วัดที่ความยาวคลื่น 525 nm. ของยีสต์ S₉₀ กับ A₄ ในอาหารเหลว YH มี pH 6 จำนวนรอบการหมุน 150 rpm. ที่อุณหภูมิ 28°C.

และ 3.0% ของยีสต์สายพันธุ์ S_{90} และ A_4 ตามลำดับ ในชั่วโมงที่ 72 เปอร์เซ็นต์เอทานอลเพิ่มสูงขึ้นจากชั่วโมงที่ 60 แต่ปริมาณที่เพิ่มขึ้นไม่มากเท่ากับเปอร์เซ็นต์เอทานอลที่ชั่วโมงที่ 60 เพิ่มจากชั่วโมงที่ 48 รายละเอียดดังแสดงผลในตารางที่ 5 หน้า 46

ผลการศึกษาการเจริญเติบโตของยีสต์สายพันธุ์ S_{90} กับ A_4 โดยการหมุนที่ 80 rpm วัคซีนเอทานอลทุก 12 ชั่วโมง ผลปรากฏว่าชั่วโมงที่ 12 S_{90} วัคซีนเอทานอลได้ 6.47% และปริมาณเอทานอลจะเพิ่มขึ้นเมื่อเวลาเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน ยีสต์สายพันธุ์ A_4 เริ่มวัคซีนเอทานอลได้ 2.24% ในชั่วโมงที่ 12 และปริมาณเอทานอลเพิ่มขึ้นเป็นสำคัญเมื่อเวลาในการหมักเพิ่มขึ้น ในชั่วโมงที่ 72 ยีสต์สายพันธุ์ S_{90} กับ A_4 วัคซีนเอทานอลที่หมักได้ 9.4% และ 6.43% ตามลำดับ ดังแสดงผลในตารางที่ 6 หน้า 47

ผลการศึกษาการเจริญเติบโตของยีสต์สายพันธุ์ S_{90} กับ A_4 โดยใช้ น้ำอ้อยที่ไม่ผ่านการฆ่าเชื้อ ปริมาณเอทานอลที่เกิดจากการหมักด้วยยีสต์สายพันธุ์ S_{90} กับ A_4 ในชั่วโมงที่ 72 วัคซีนได้ 7.05% และ 6.2% ตามลำดับ ดังแสดงผลในตารางที่ 7 หน้า 48

ในรูปที่ 6 หน้า 49 จะแสดงผลการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์เอทานอลที่เกิดจากการหมักโดยยีสต์สายพันธุ์ S_{90} กับ A_4 เมื่อใช้น้ำอ้อยที่ไม่ผ่านการฆ่าเชื้อและไม่ผ่านการฆ่าเชื้อ และจำนวนรอบการหมุนต่างกัน และรูป 6-1 หน้า 50 แสดงความสัมพันธ์การเกิดเอทานอลและการเจริญเติบโตของยีสต์ในช่วงเวลาเดียวกัน

6. การศึกษาการเปลี่ยนแปลงสภาพอาหาร

6.1 ผลการศึกษาสภาพความเป็นกรดที่เหมาะสม เมื่อปรับสภาพอาหารให้มีระดับความเป็นกรดต่าง ๆ กัน ปรากฏว่ายีสต์สายพันธุ์ A_4 จะให้เปอร์เซ็นต์เอทานอลสูงสุดที่อาหารที่มีความเป็นกรด $\text{pH} = 4$ คือวัคซีนได้ 9.87% และที่ $\text{pH} 3.5, 4.5, 5$ และ 5.5 เปอร์เซ็นต์เอทานอลที่ได้จะลดลง คือ วัคซีนได้ 8.5% 8.87% 5.57% และ

ตารางที่ 5 แสดงปริมาณเอทานอลที่เกิดทุก 12 ชั่วโมง ในระยะเวลาหมัก 72 ชั่วโมง เมื่อใช้ยีสต์สายพันธุ์ S₉₀ กับ A₄ หมักน้ำอ้อยที่มีปริมาณน้ำตาล 20.2 ริกซ์ และอาหารเสริมตามสูตร 3 ปรับความเป็นกรดที่ pH 4.5 อุณหภูมิ 28 °ซ. จำนวนรอบการหมุน 60 rpm

ชั่วโมงที่	ยีสต์สายพันธุ์ S ₉₀		ยีสต์สายพันธุ์ A ₄	
	น้ำอ้อย (ริกซ์)	% เอทานอล	น้ำอ้อย (ริกซ์)	% เอทานอล
12	18.4	—	18.6	—
24	18.4	—	17.0	0.65
36	18.4	—	16.0	1.9
48	17.8	0.75	14.8	3.0
60	15.8	1.81	12.6	4.8
72	14.0	3.0	10.8	5.6

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6

แสดงปริมาณเอทานอลที่เกิดจากการหมักทุก 12 ชั่วโมง เป็นเวลา 72 ชั่วโมง เมื่อใช้ยีสต์สายพันธุ์ S₉₀ กับ A₁₁ หมักน้ำอ้อยที่มีปริมาณน้ำตาล 20.2 ริกซ์ เติมอาหารเสริมตามสูตร 3 ปรับความเป็นกรดที่ pH 4.5 อุณหภูมิ 28 °ซ. จำนวนรอบการหมุน 80 rpm.

ชั่วโมงที่	ยีสต์สายพันธุ์ S ₉₀		ยีสต์สายพันธุ์ A ₁₁	
	น้ำอ้อย (ริกซ์)	% เอทานอล	น้ำอ้อย (ริกซ์)	% เอทานอล
12	10	6.47	15.0	2.24
24	8.1	8.15	13.5	3.43
36	7.4	8.85	12.2	4.7
48	7.0	9.2	11.7	6.0
60	6.9	9.37	10.7	6.38
72	6.9	9.4	10.7	6.43

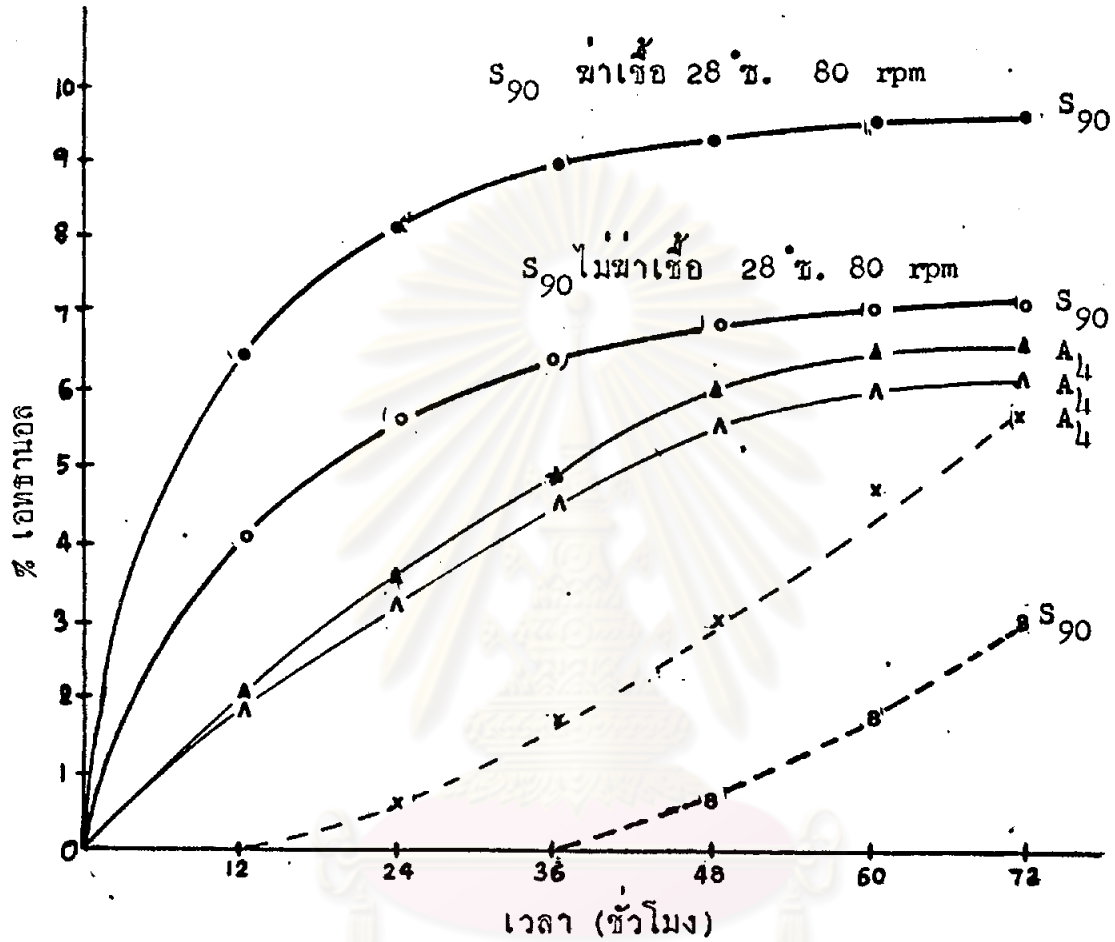
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7

แสดงปริมาณเอทานอลที่เกิดจากการหมักทุก 12 ชั่วโมง เป็นเวลา 72 ชั่วโมง เมื่อใช้ยีสต์สายพันธุ์ S₉₀ กับ A₄ หมักน้ำอ้อยที่มีปริมาณน้ำตาล 20.2 ริกซ์ ไม่ผ่านการฆ่าเชื้อ เพิ่มอาหารเสริมตามสูตร 3 ปรับความเป็นกรดที่ pH 4.5 อุณหภูมิ 28 °ซ. จำนวนรอบการหมุน 80 rpm

ชั่วโมงที่	ยีสต์สายพันธุ์ S ₉₀		ยีสต์สายพันธุ์ A ₄	
	น้ำอ้อย (ริกซ์)	% เอทานอล	น้ำอ้อย (ริกซ์)	% เอทานอล
12	14.0	4.05	16.0	2.19
24	12.8	5.62	15.1	3.23
36	11.7	6.33	13.5	4.5
48	11.4	6.68	12.5	5.7
60	11.0	6.88	11.8	5.95
72	10.7	7.05	11.3	6.2

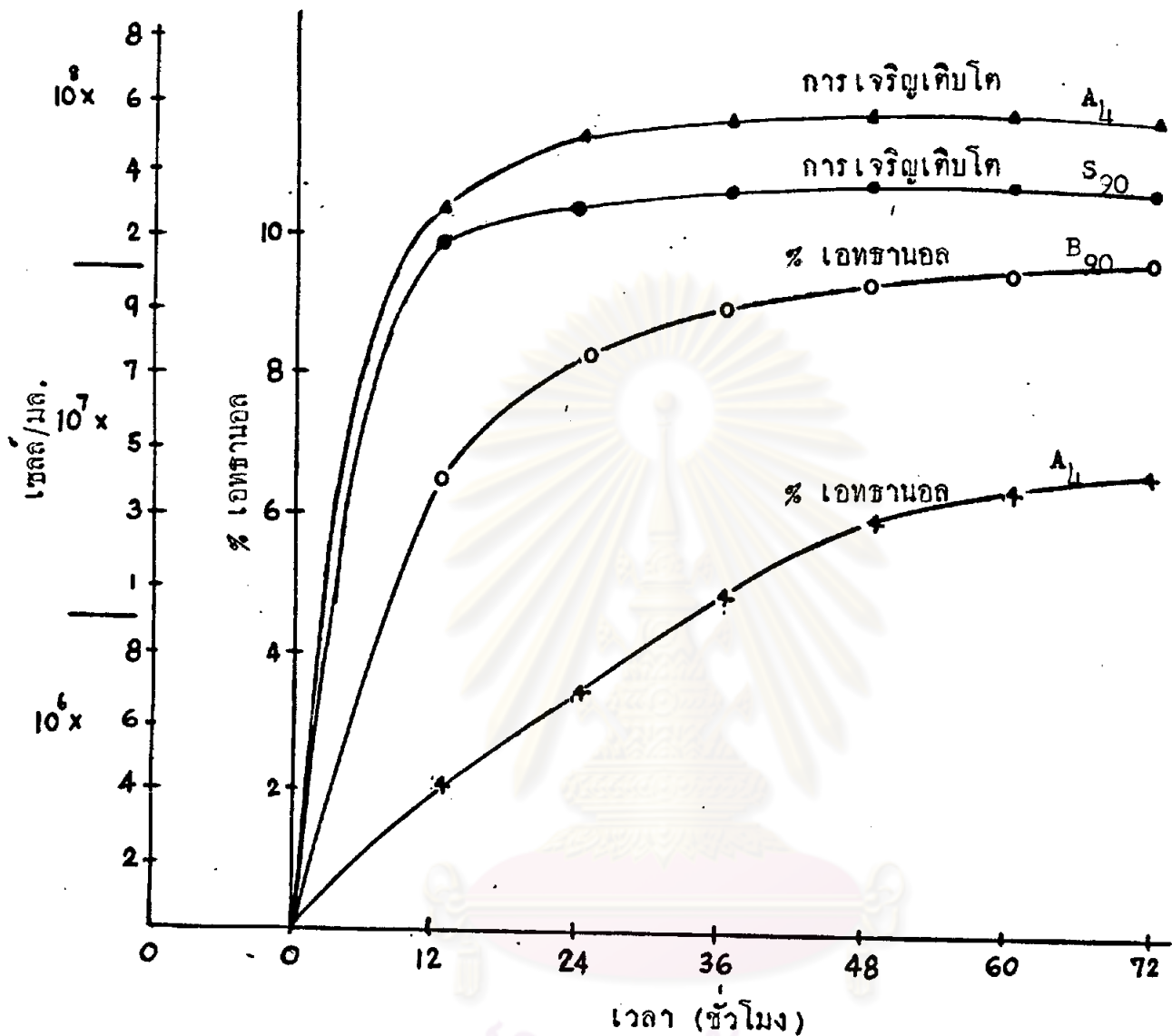
ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 6

แสดงเปอร์เซ็นต์เอทานอลที่เกิดจากหมักน้ำอ้อย 20.2°บrix เพิ่มอาหารเสริม pH 4.5 อุณหภูมิ 28°ซ. เปรียบเทียบในน้ำอ้อยที่ผ่านการฆ่าเชื้อ ไม่ผ่านการฆ่าเชื้อ และจำนวนรอบการหมุนต่างกัน

- S₉₀ ○---○ น้ำอ้อยที่ผ่านการฆ่าเชื้อ 28°ซ., 60 rpm. x---x A₄
- น้ำอ้อยที่ผ่านการฆ่าเชื้อ 28°ซ., 80 rpm. ▲---▲
- น้ำอ้อยที่ไม่ผ่านการฆ่าเชื้อ 28°ซ., 80 rpm. ▲---▲

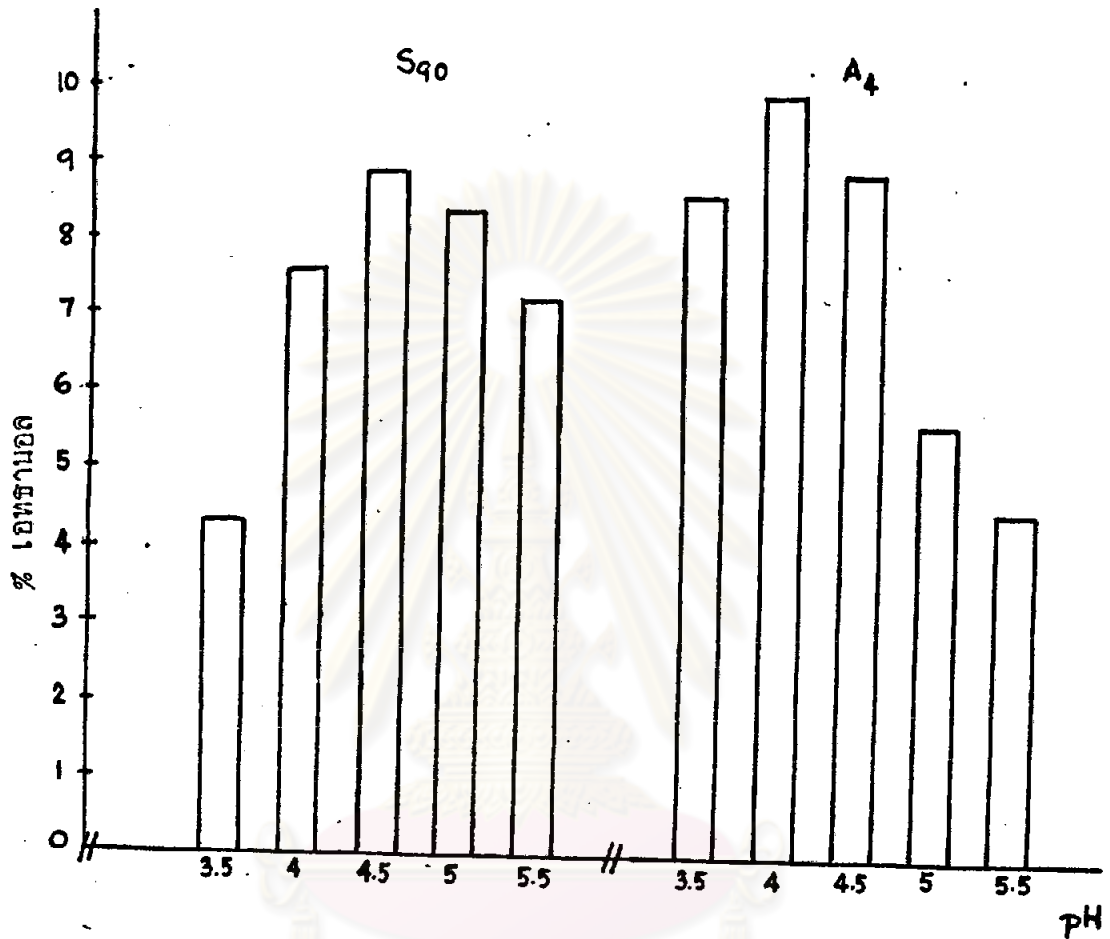
รูปที่ 6-1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเจริญเติบโตของยีสต์ S_{90} และ A_4 กับเปอร์เซ็นต์เอทานอลที่เกิดจากการหมักน้ำอ้อยที่ผ่านการฆ่าเชื้อเพิ่มอาหารเสริมตามสูตร 3 อุณหภูมิ 28°C. จำนวนรอบการหมุน 80 rpm

S_{90}	●	อัตราการเจริญเติบโต	▲	A_4
S_{90}	○	เปอร์เซ็นต์เอทานอล	+	A_4

4.45% ตามลำดับ โดยที่ pH 5.5 จะให้เปอร์เซ็นต์เอทานอลต่ำสุด แต่ยีสต์สายพันธุ์ S₉₀ ให้เปอร์เซ็นต์เอทานอลสูงสุดที่ pH = 4.5 วัดได้ 8.9% ที่ pH 3.5 4 5 5.5 วัดเปอร์เซ็นต์เอทานอลได้ 4.3% 7.06% 8.35% และ 7.27% ตามลำดับ โดยที่ pH 3.5 จะให้เปอร์เซ็นต์เอทานอลต่ำสุด แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างการหมักโดยยีสต์สองสายพันธุ์ S₉₀ กับ A₄ ในรูปที่ 7 หน้า 52

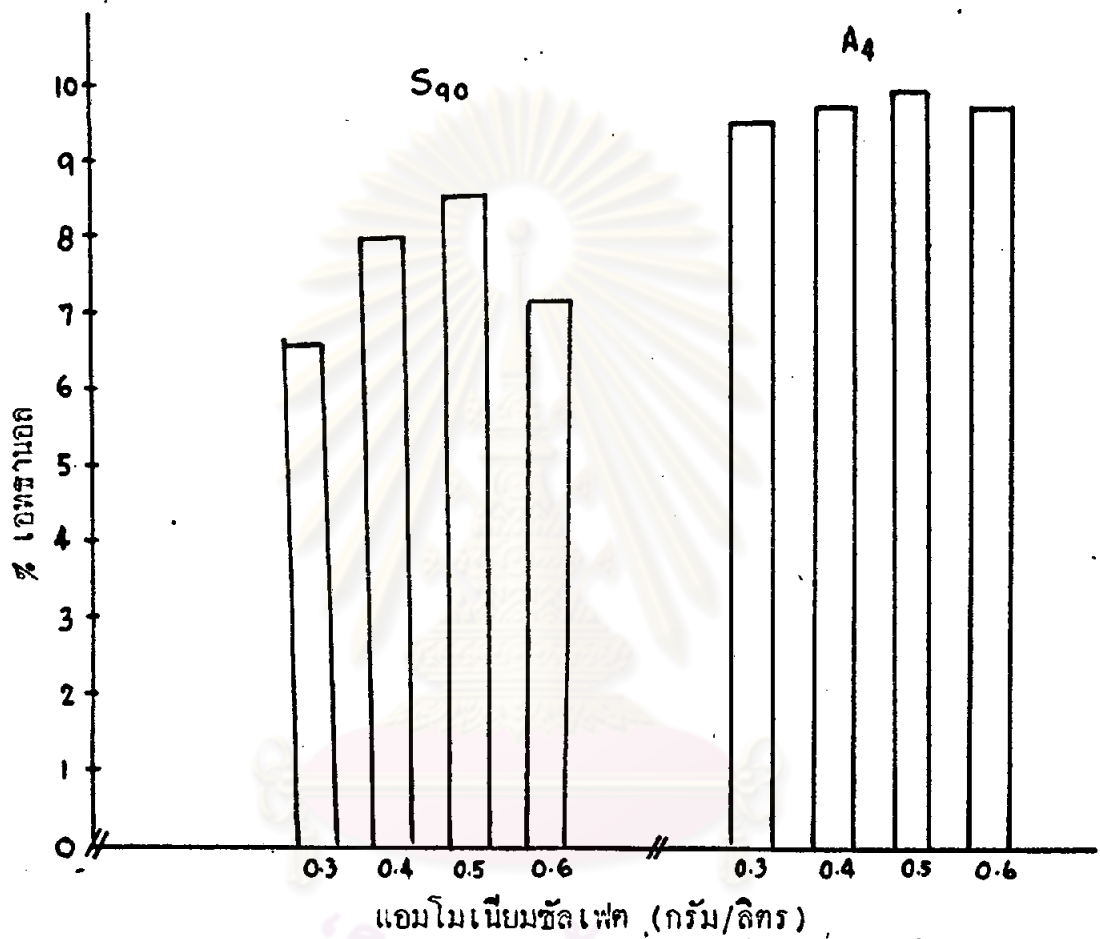
6.2 ผลการศึกษาของปริมาณแอมโมเนียมซัลเฟตที่เหมาะสมต่อการหมักเอทานอล คือ ยีสต์สายพันธุ์ S₉₀ กับสายพันธุ์ A₄ ให้ผลเช่นเดียวกัน คือ หมักน้ำอ้อยที่ 20.6 °บริกซ์ เพิ่มอาหารเสริมแอมโมเนียมซัลเฟตจำนวน 0.5 กรัม/ลิตร ปรับความเป็นกรดที่ pH = 4 จะสามารถหมักเอทานอลได้ปริมาณสูงกว่าปริมาณแอมโมเนียมซัลเฟตที่ความเข้มข้นอื่น รายละเอียดดังแสดงผลในรูปที่ 8 หน้า 53 โดยในสภาพอาหารที่มีแอมโมเนียมซัลเฟต 0.3 0.4 0.5 และ 0.6 กรัม/ลิตร วัดเอทานอลที่ 72 ชั่วโมงได้ 6.58% 7.92% 8.41% และ 7.1% ในยีสต์สายพันธุ์ S₉₀ และวัดเอทานอลได้ 9.41% 9.49% 9.68% และ 9.54% ในยีสต์สายพันธุ์ A₄

6.3 ผลการศึกษาปริมาณยีสต์เอ็กซ์แทรกที่เหมาะสมต่อการหมักเอทานอล คือน้ำอ้อยของยีสต์สายพันธุ์ S₉₀ กับ A₄ พบว่า การหมักน้ำอ้อยที่ 20.4 °บริกซ์ เพิ่มอาหารเสริมแอมโมเนียมซัลเฟต 0.5 กรัม/ลิตร เพิ่มโปตัสเซียมไดไฮโดรเจนพอสเฟต 0.3 กรัม/ลิตร และยีสต์เอ็กซ์แทรก 0.2 กรัม/ลิตร หรือที่ความเข้มข้น ๆ คือ 0.4 0.5 และ 0.6 กรัม/ลิตร ก็ไม่มีผลทำให้ปริมาณเอทานอลแตกต่างกันมาก เมื่อปรับความเป็นกรดที่ pH = 4 หมักที่อุณหภูมิ 28 °ซ. ช่วงการหมักใช้ปรับการหมุนของเครื่องเขย่า 80 rpm วัดเปอร์เซ็นต์เอทานอลภายหลังการหมัก 72 ชั่วโมง ซึ่งเมื่อหมักด้วยยีสต์สายพันธุ์ S₉₀ อ่านเปอร์เซ็นต์เอทานอลได้ 7.07% 6.83% 6.95% และ 7.04% ส่วนยีสต์ A₄ สามารถหมักให้เอทานอล 8.96% 8.65% 8.65% และ 8.73% ตามลำดับ ดังแสดงผลในรูปที่ 9 หน้า 54

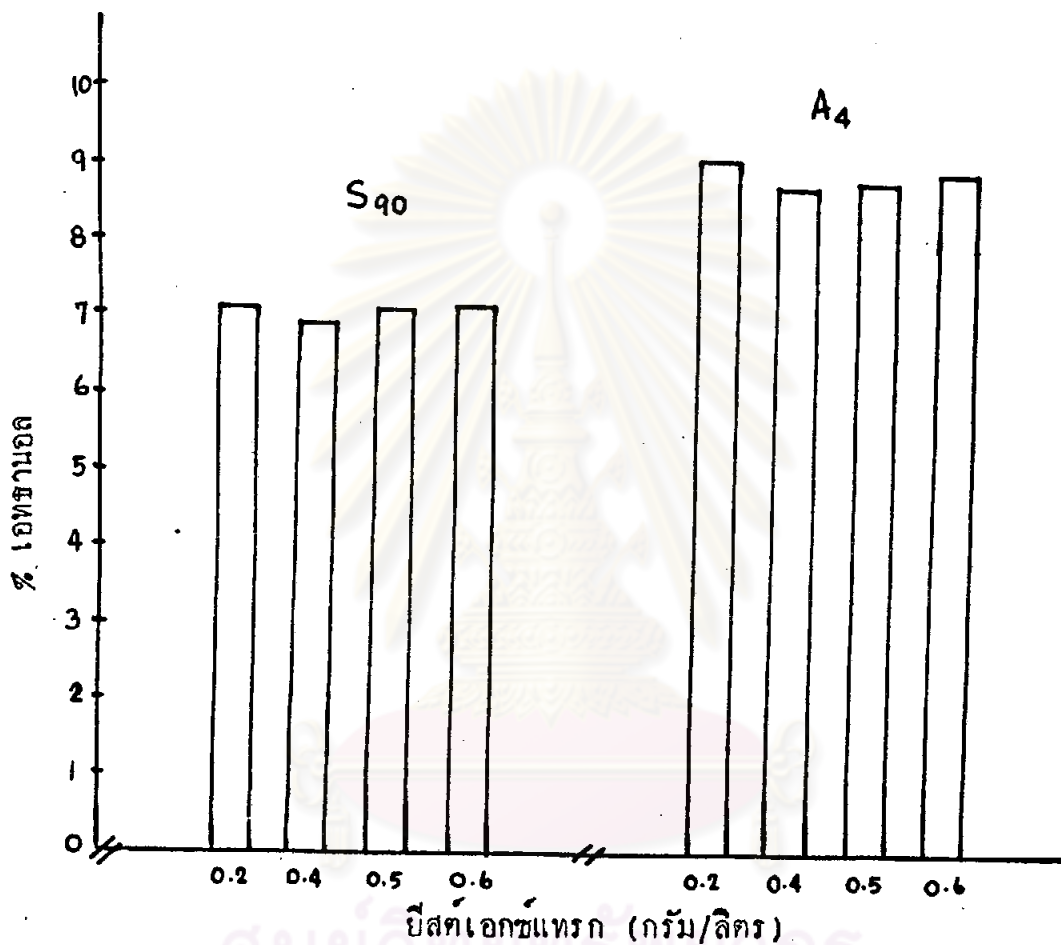
รูปที่ 7

แสดงเปอร์เซ็นต์เอทานอลที่เกิดจากการหมักของยีสต์ S₉₀ กับ A₄ ในสภาพอาหารที่มีความเป็นกรดต่างกันคือมี pH 3.5 4 4.5 5 5.5 หมักในน้ำอ้อย 20.6 ลิตร ที่ใส่อาหารเสริมคามสูตร 3 หมักที่อุณหภูมิ 28 °C. จำนวนรอบการหมุน 80 rpm

รูปที่ 8

แสดงเปอร์เซ็นต์เอทานอลของยีสต์ S₉₀ กับ A₄ หมักน้ำอ้อย 20.6 ลิตร ที่ใส่อาหารเสริมตามสูตร 3 และปริมาณแอมโมเนียมซัลเฟตที่มีความเข้มข้นต่างกันคือ 0.3 0.4 0.5 และ 0.6 กรัม/ลิตร หมักที่อุณหภูมิ 28 °C. จำนวนรอบการหมุน 80 rpm ปรับ pH 4

รูปที่ 9

แสดงเปอร์เซ็นต์เอทานอลของยีสต์ S₉₀ กับ A₄ หมักน้ำอ้อย 20.4 ลิตร ที่ใส่อาหารเสริมแอมโมเนียมซัลเฟต 0.5 กรัม/ลิตร โพแทสเซียมไดโครเจน ฟอสเฟต 0.3 กรัม/ลิตร ยีสต์เอกซ์แทรกที่มีความเข้มข้นต่างกัน คือ 0.2 0.4 0.5 และ 0.6 กรัม/ลิตร ปรับ pH 4 หมักที่อุณหภูมิ 28 °C. จำนวนรอบการหมุน 80 rpm

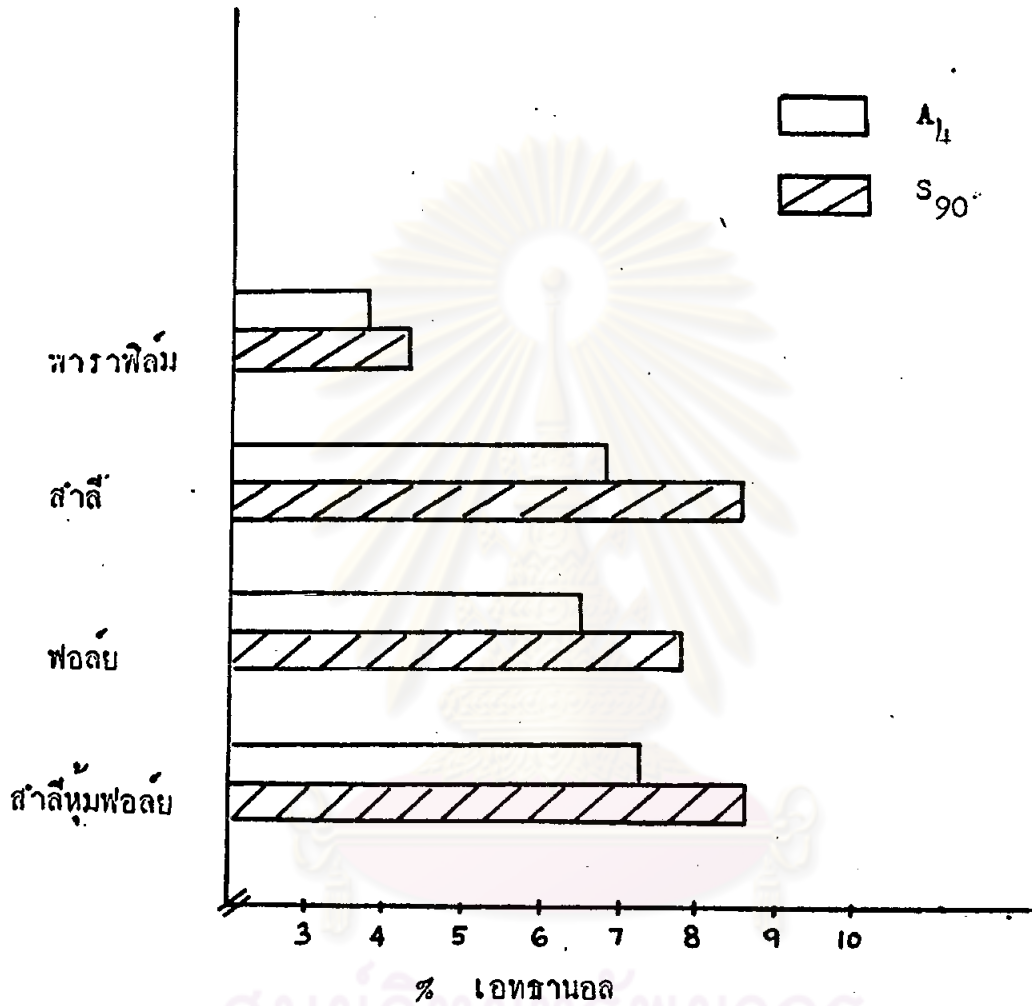
7. ผลการศึกษามวลของอากาศต่อปริมาณเอทานอลที่เกิดขึ้น โดยการ ปิ่จุกพลาสด
ด้วยวัสดุต่างกัน ใ้ผลว่า

การปิ่จุกพลาสดด้วยวัสดุหุ้มพอลิเอทิลีนจะใ้ปริมาณเอทานอลสูงกว่การปิ่จุกพลาสดด้วยพอลิเอทิลีนหรือสำลีเพียงอย่างใ้เดียว หรือปิ่จุกพลาสดด้วยวัสดุอื่น คือ ยีสต์สายพันธุ์ S₉₀ หมักเอทานอลใ้ 8.53% เมื่อปิ่จุกพลาสดด้วยวัสดุหุ้มพอลิเอทิลีน ในขณะที่ปิ่จุกพลาสดด้วยสำลีอย่างใ้เดียวหรือปิ่จุกพลาสดด้วยพอลิเอทิลีน และปิ่จุกพลาสดด้วยพาราฟิล์ม สามารถใ้วักเปอร์เซ็นต์เอทานอลใ้ 8.49% 7.71% และ 4.33% ตามลำดับ ส่วนยีสต์สายพันธุ์ A₄ เมื่อปิ่จุกพลาสดด้วยวัสดุหุ้มพอลิเอทิลีนวักเปอร์เซ็นต์เอทานอลใ้สูงสุ่ 7.24% ซึ่งสูงกว่เมื่อปิ่จุกพลาสดด้วยวัสดุอื่น ๆ ซึ่งใ้ใ้ผลเช่นใ้เดียวกับสายพันธุ์ S₉₀ คือ เมื่อปิ่จุกพลาสดด้วยสำลีจะวักเปอร์เซ็นต์เอทานอลใ้สูงใ้กับรองลงมาคือ 6.73% ปิ่จุกพลาสดด้วยพอลิเอทิลีนวักใ้ 6.42% และการปิ่จุกพลาสดด้วยพาราฟิล์มจะใ้เอทานอลค่าสุ่คือ 3.65% กั้แสดงผลใ้รูปที่ 10 หน้า 56

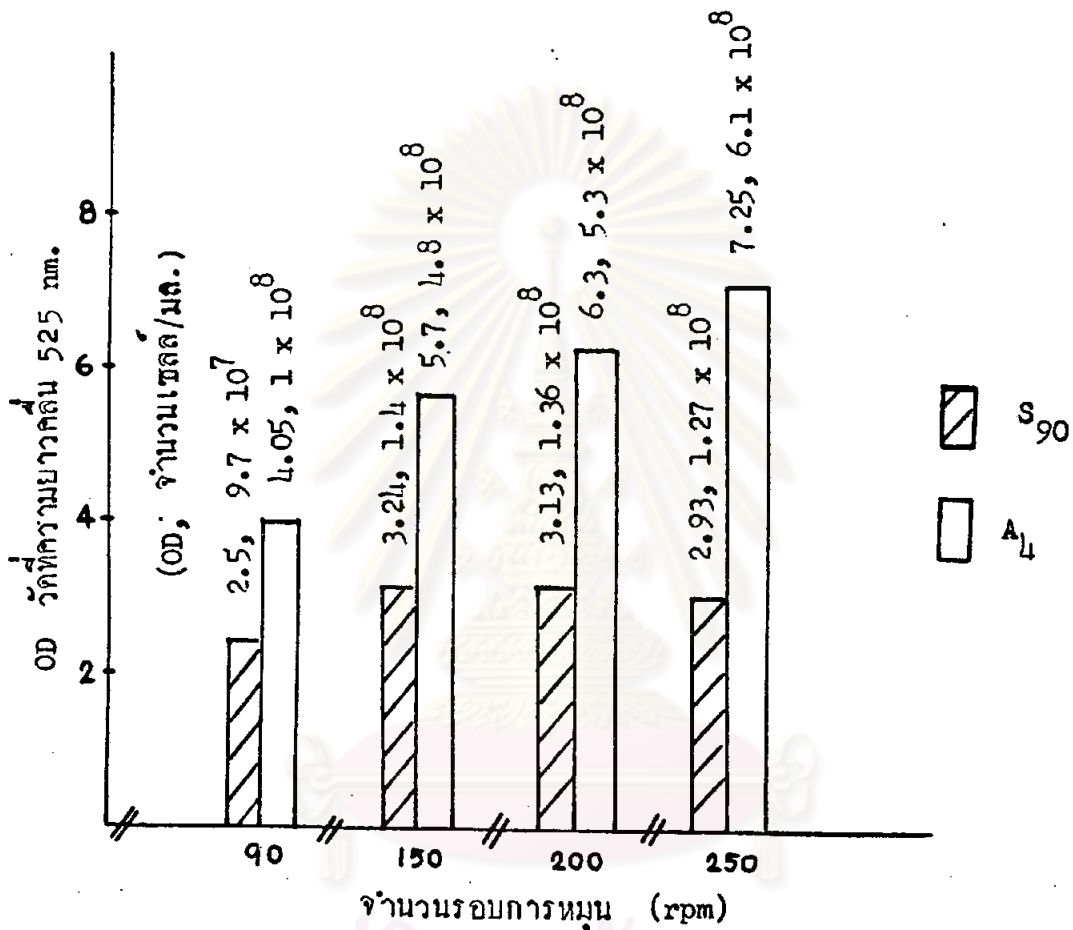
8. ผลการศึกษาจำนวนรอบของการหมุนของเครื่องเขย่าก่อนที่ใ้ใ้เหมาะสม

ใ้รูปที่ 11 หน้า 57 จะแสดงรายละเอียดใ้ใ้เห็นว่า เมื่อความเร็วจำนวนรอบการหมุนของเครื่องเขย่าต่างกันเป็น 90 150 200 และ 250 rpm โดยใ้หมุนเป็นเวลาดู 9 ชั่วโมง ผลการวัก OD ที่ความยาวคลื่น 525 nm ปรากฏว่าใ้จำนวนรอบการหมุนใ้กับกล่าวข้างต้นใ้ค่า OD ใ้ 2.5 3.24 3.13 และ 2.93 ตามลำดับ ในยีสต์สายพันธุ์ S₉₀ ใ้ค่า OD ใ้ 4.05 5.7 6.3 และ 7.25 ตามลำดับ ในยีสต์สายพันธุ์ A₄

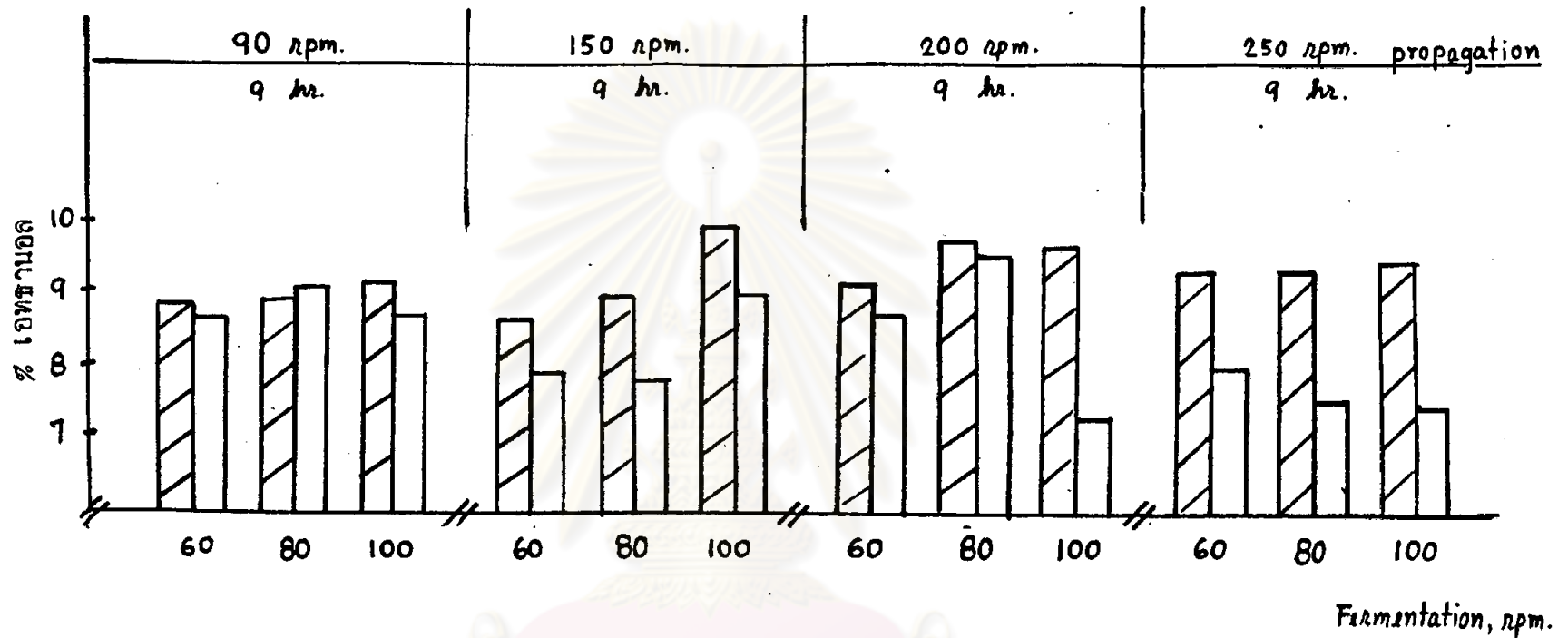
ใ้รูปที่ 12 หน้า 58 แสดงผลของจำนวนรอบการหมุนของเครื่องเขย่าความเร็ว 90 150 200 และ 250 rpm เป็นเวลาดู 9 ชั่วโมง ซึ่งจะเป็นช่วงของการใ้เพิ่มจำนวนเซลล์ (propagation) และเปลี่ยนความเร็วใ้เป็น 60 80 และ 100 rpm เป็นเวลาดู 72 ชั่วโมง เป็นช่วงของการหมัก (fermentation) พบว่า ยีสต์สายพันธุ์ S₉₀ จะหมักเอทานอลใ้เปอร์เซ็นต์สูงสุ่ 10.08% เมื่อหมุน 150 rpm เป็นเวลาดู 9 ชั่วโมง ในช่วงของการใ้เพิ่มจำนวนยีสต์ และหมุน 100 rpm เมื่อใ้ใ้

รูปที่ 10 แสดงผลการวัดเปอร์เซ็นต์เอทานอลหนักน้ำอ้อย 20.2 ไร่ริกซ์ ที่มีสภาพอาหารสมบูรณ์ (ตามสูตร 5) ในระยะเวลาหมัก 72 ชั่วโมง pH 4 ที่อุณหภูมิ 28 °C. จำนวนรอบการหมุน 100 rpm เมื่อปิกจุกฟลอสด้วยวัสดุต่าง ๆ กัน

รูปที่ 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนรอบการหมุนต่อการเพิ่มจำนวนเซลล์/มล. ของยีสต์สายพันธุ์ S₉₀ กับ A₄ ที่อ่านออกมาเป็นค่า OD และจำนวนเซลล์/มล. เมื่อเปลี่ยนค่า OD เป็นค่าจำนวนเซลล์/มล. โดยโคกลูชัน (dilution) จากตารางที่ 4

รูปที่ 12

แสดงผลของจำนวนรอบของการเขย่าต่อการเกิดเอทานอลด้วยสายพันธุ์ยีสต์ S₉₀ กับ A₄ ในน้ำอ้อย 20 ลิตร ซึ่งใส่อาหารเสริมแอมโมเนียมซัลเฟต 0.5 กรัม โพแทสเซียมไดไฮโดรเจนฟอสเฟต 0.3 กรัม ยีสต์เอ็กซ์แทรก 0.2 กรัม ในน้ำอ้อย 1 ลิตร ปรับ pH 4 หมักที่อุณหภูมิ 28°C. เมื่อจำนวนรอบการหมักก่อนที่ในช่วงเพิ่มจำนวนเซลล์ (propagation) และช่วงการหมัก (fermentation) ต่าง ๆ กัน

ช่วงของการหมัก ส่วนยีสต์สายพันธุ์ A_4 จะหมักเอทานอลได้สูงสุด 9.57% เมื่อหมุน 200 rpm เป็นเวลา 9 ชั่วโมง ในช่วงของการเพิ่มจำนวนยีสต์และหมุน 80 rpm ในช่วงของการหมัก ที่ความเร็วจำนวนรอบการหมุน 90 rpm ในช่วงเพิ่มจำนวนเซลล์ เมื่อเปลี่ยนความเร็วเป็น 60 80 100 rpm ในช่วงการหมัก พบว่าเปอร์เซ็นต์เอทานอลที่เกิดจากการหมักของยีสต์สายพันธุ์ A_4 และ S_{90} มีปริมาณไม่ต่างกันมาก แต่ที่ความเร็วจำนวนรอบการหมุน 250 rpm ในช่วงเพิ่มจำนวนเซลล์ แล้วเปลี่ยนความเร็วเป็น 60 80 100 rpm ในช่วงการหมัก เปอร์เซ็นต์เอทานอลที่เกิดจากการหมักของยีสต์สายพันธุ์ S_{90} กับ A_4 มีปริมาณต่างกันเห็นได้ชัด คือ ยีสต์สายพันธุ์ S_{90} หมักได้มากกว่า 9% ในขณะที่ยีสต์สายพันธุ์ A_4 หมักได้สูงสุดเพียง 7.97%

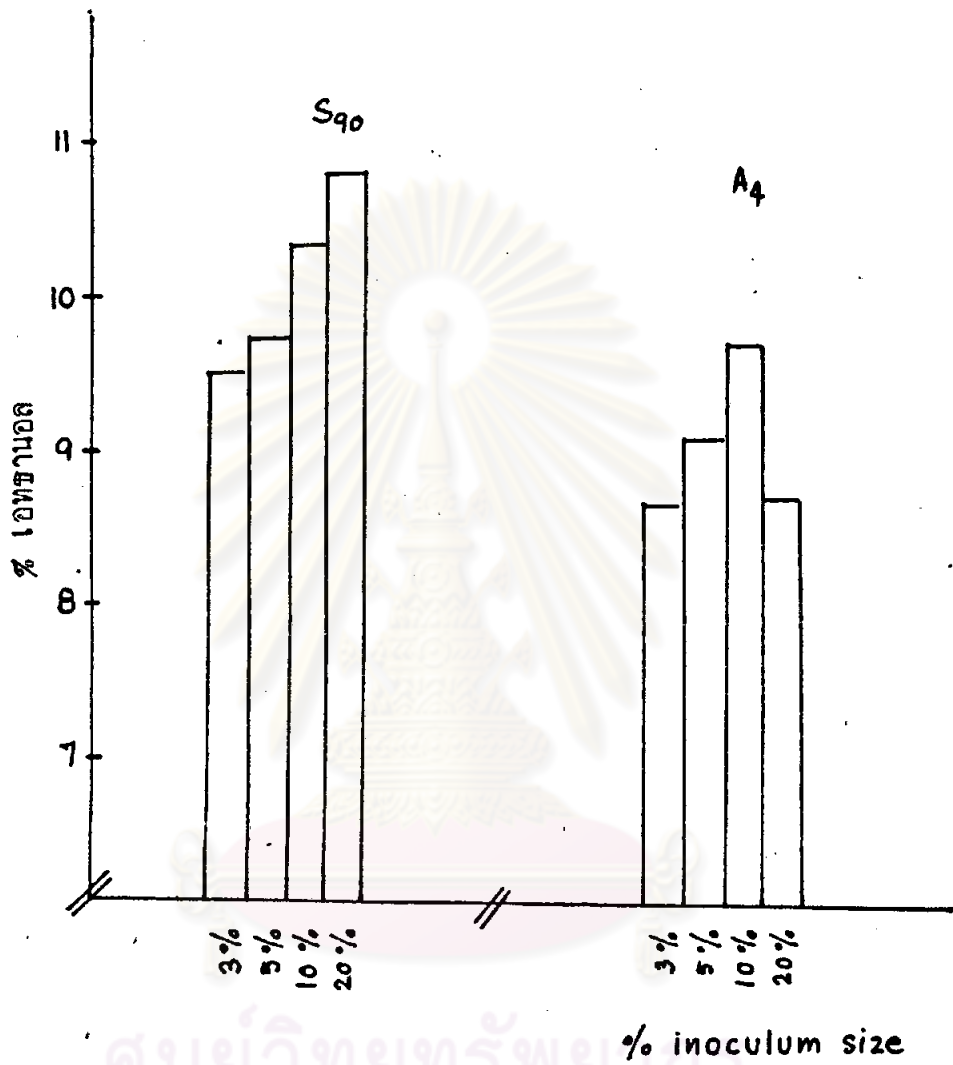
9. ผลการศึกษาปริมาณและจำนวนของเชื้อยีสต์ที่ใส่เป็นเชื้อหมัก

(inoculum size) ไกล่ผลว่า

ยีสต์สายพันธุ์ S_{90} เมื่อปริมาณเชื้อที่ใช้เพิ่มขึ้น จาก 3% 5% 10% และ 20% ปริมาณเอทานอลสูงขึ้นตามลำดับ คือ วัคซีนเปอร์เซ็นต์เอทานอลได้ 9.48%, 9.69% 10.28% และ 10.74% ยีสต์สายพันธุ์ A_4 ที่ปริมาณเชื้อ 3% 5% 10% วัคซีนเอทานอลได้ 8.56% 9.05% และ 9.62% ซึ่งเปอร์เซ็นต์เอทานอลเพิ่มขึ้นตามปริมาณเชื้อที่ใช้ แต่ที่ 20% inoculum size วัคซีนเอทานอลได้เพียง 8.66% ซึ่งให้ผลผลิตใกล้เคียงกับที่ 3% inoculum size ดังแสดงผลในรูปที่ 13 หน้า 60

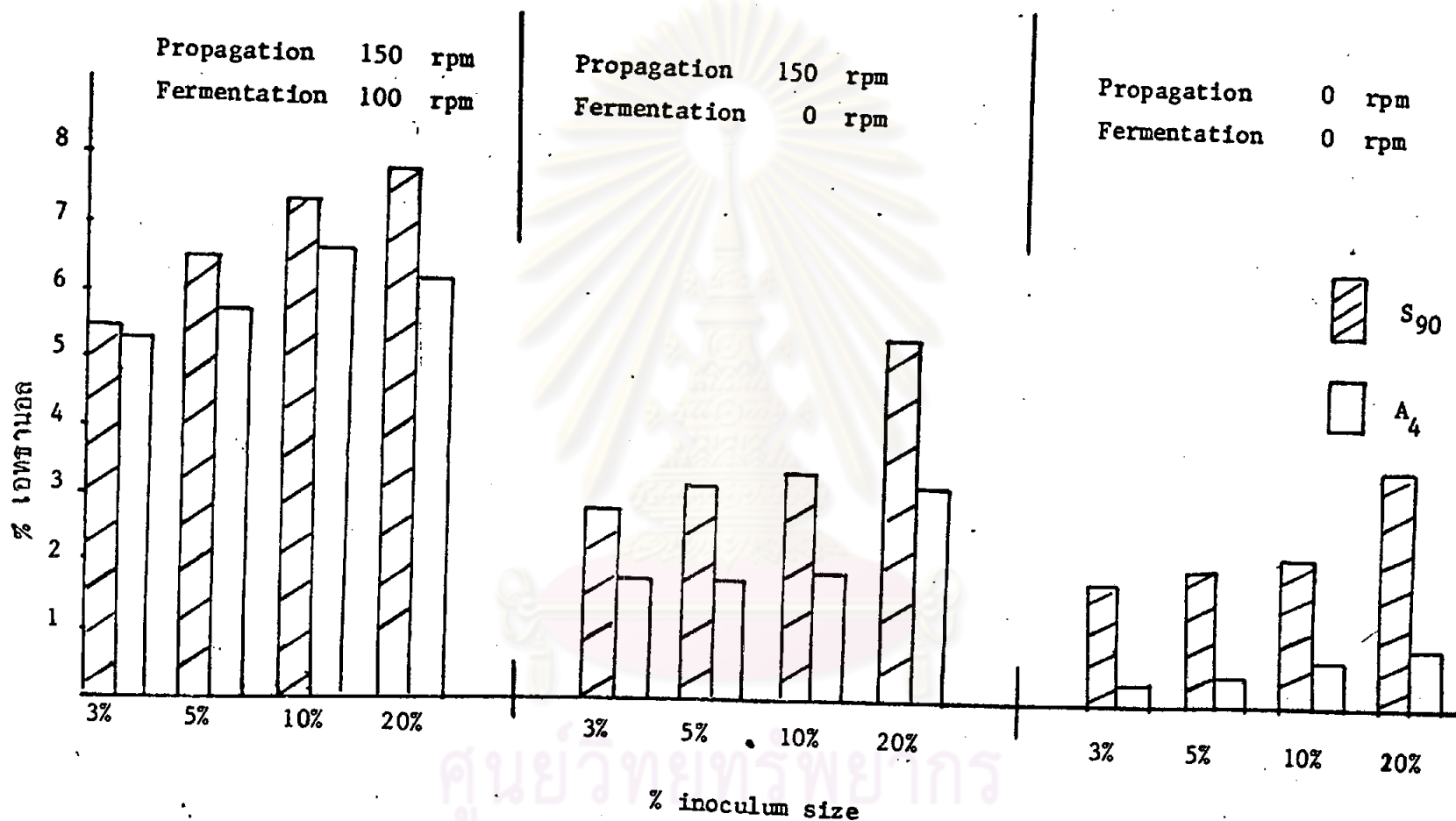
10. ผลการศึกษาความสำคัญการ หมุนกับปริมาณเชื้อที่ใช้มีความสัมพันธ์กัน

ดังผลการทดลองที่แสดงในรูปที่ 14 หน้า 61 จะเห็นว่าในช่วงที่มีการหมุน 150 rpm ช่วงเพิ่มจำนวนเซลล์ (propagation) 9 ชั่วโมง แล้วเปลี่ยนความเร็วเป็น 100 rpm ในช่วงการหมักเป็นเวลา 60 ชั่วโมง เปอร์เซ็นต์เอทานอลที่วัดได้ทั้งในยีสต์สายพันธุ์ S_{90} กับ A_4 ให้เปอร์เซ็นต์เอทานอลสูงกว่าที่จำนวนรอบการหมุนอื่น และปริมาณเชื้อมาก จะให้เปอร์เซ็นต์เอทานอลสูงกว่าที่ปริมาณเชื้อต่ำกว่า

รูปที่ 13

แสดงผลความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเชื้อที่ใส่กับ เอทธานอดที่เกิดขึ้นจากการหมักน้ำอ้อยที่มีสภาพอาหาร สมบูรณ์ เมื่อหมักด้วยยีสต์สายพันธุ์ S₉₀ กับ A₄ ที่อุณหภูมิ 28 °ซ. จำนวนรอบการหมุน 100 rpm. เมื่อใส่เชื้อปริมาณต่างกัน 3%, 5%, 10% และ 20%

รูปที่ 14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนรอบการหมักกับปริมาณเชื้อที่ใส่ โดยผลการวัดเปอร์เซ็นต์เอทานอล หมักน้ำอ้อย 20.6 เปอร์เซ็นต์ ที่มีสภาพอาหารสมบูรณ์ ในระยะเวลาหมัก 60 ชั่วโมง อุณหภูมิ 28°C. จำนวนรอบการหมัก และปริมาณเชื้อ (Inoculum size) ต่างกัน

คือ ในยีสต์สายพันธุ์ S₉₀ ที่ 3% inoculum size เท่ากัน จำนวนรอบการหมุน ในช่วงเพิ่มจำนวนเซลล์เท่ากับ 150 rpm แต่จำนวนรอบการหมุนในช่วงของการหมัก ต่างกัน คือ ให้มีการหมุน 100 rpm กับ 0 rpm เปอร์ เซนต์เอทานอลที่วัดได้ จะต่างกันมาก คือ วัดได้ 5.3% และ 2.7% ตามลำดับ และในปริมาณเชื้อ 3% เท่า เดิม ถ้าไม่มีการหมุนทั้งในช่วงเพิ่มจำนวนเซลล์และช่วงการหมัก จะวัดเปอร์ เซนต์เอทานอลได้เพียง 1.87% หรือในยีสต์สายพันธุ์ A₄ ที่ 10% inoculum size เท่ากัน จำนวนรอบการหมุนต่างกัน คือ จำนวนรอบการหมุน 150 rpm. ในช่วงเพิ่มจำนวนเซลล์ จำนวนรอบการหมุน 100 rpm. ในช่วงการหมัก เปรียบเทียบกับการ หมุน 150 rpm ในช่วงเพิ่มจำนวนเซลล์ จำนวนรอบการหมุน 0 rpm. ในช่วงการ หมัก วัดเปอร์ เซนต์เอทานอลได้ต่างกัน คือ วัดได้ 6.5% และ 1.82% ตามลำดับ และถ้าไม่ให้มีการหมุนทั้งในช่วงเพิ่มจำนวนเซลล์ และช่วงการหมักที่ 10% inoculum size เท่ากัน วัดเปอร์ เซนต์เอทานอลได้ต่ำมาก คือ วัดได้เพียง 0.7%

จากผลการทดลองนี้ จะเห็นได้ว่าถ้ามีการหมุนในช่วงเพิ่มจำนวนเซลล์ และช่วงการหมัก และที่ปริมาณเชื้อมาก จะสามารถหมักให้เปอร์ เซนต์เอทานอลได้สูงกว่าเมื่อมีการหมุน เฉพาะในช่วงเพิ่มจำนวนเซลล์ หรือไม่มีการหมุนทั้งช่วงเพิ่มจำนวนเซลล์และช่วงการหมัก

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย